

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 216:

Forslag til lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme.

Af energiministeren (Jann Sjørusen).

(Fremsat 16/3 94. Første behandling 24/3 94. Betænkning 3/5 94).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Poul Nielson (S):

Jeg skal om ændringsforslagene sige, at vi i Socialdemokratiet er en lille smule forundrede over det, SF her har foreslået. Den anden måde at bruge disse midler på nærmer sig faktisk en generel nedsættelse af kulafgiften, og det har vi aldrig opfattet som noget, der var meget typisk for SF's politik.

Det er sådan, at hvis man tilstræber en adfærdspåvirkning med afgifter og tilskud og har et begrænset beløb til rådighed, så skal man ud på marginalen med disse virkemidler, og med disse ændringsforslag bevæger man sig altså i den modsatte retning.

Vi mener, det er rigtigt at fastholde lovforslaget, fordi vi derved maksimerer effekten med hensyn til CO₂-reduktionen, og det er det, der er det styrende for, hvad vi laver i denne sammenhæng.

Så har vi bemærket, at V, K og Z agter at stemme imod lovforslaget, uanset om disse ændringsforslag bliver vedtaget eller ej. Det synes jeg taler for sig selv.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Til gengæld kan jeg fortælle hr. Poul Nielson, at en stribe socialdemokratiske borgmestre fra de store omegnskommuner omkring København har bedt om at få dette ændringsforslag, så forsyningsselskaberne kan disponere frit og fornuftigt og ud fra deres vurderinger af beløbene og tilskudsbeløbene.

Jeg må direkte rette en misforståelse. Ændringsforslaget er budgetmæssigt neutralt, og hvis der er behov for at få det præciseret, må det gerne ske. Det er finanslovmæssigt fuldstændig neutralt, og det er alle ændringsforslagspartierne enige om. Der ændres ikke ved de økonomiske rammer; det er formen. Så det er en direkte forkert opfattelse. Men er der behov for at få det præciseret, gør vi det gerne i form af en tillægsbetænkning.

Aagaard (KF):

Når vi i Det Konservative Folkeparti om lidt stemmer for ændringsforslagene på trods af vor afvisning af dette lovforslag, er forklaringen den, at lovforslaget, hvis de stillede ændringsforslag bliver vedtaget, efter vores opfattelse trods alt bliver bedre. Det mener vi ikke mindst på baggrund af de mange henvendelser, udvalget har modtaget, især fra en række forsyningsvirksomheder.

Det ligger klart med ændringsforslaget, at forskelsbehandlingen af forbrugerne opgives og der gennemføres en klar administrativ forenkling.

Peter Hansen-Nord (V):

Hr. Poul Nielson kommer med en bemærkning om, at V og K taler for sig selv vedrørende disse ændringsforslag, og det er vi meget enige med hr. Poul Nielson i. Der skal ikke herske tvivl om, at V, K og Z stemmer for disse ændringsforslag, for uanset forslagens almindelige utilstrækkeligheder må vi sige, at ændringsforslagene fra SF er et udtryk for en væsentlig forenkling af både det bureaukrati og den sagsbehandling, der alternativt måtte følge i kølvandet på lovforslaget.

[Peter Hansen-Nord]

Vi må ikke glemme, at hele problematikken og hele problemstillingen er en selvskabt størrelse for regeringens vedkommende på grund af disse nye, forhøjede afgifter på kul, så man nu er nødt til at sende en pengekasse den anden vej. Vi må med bekymring se fremtiden i møde, når de øvrige grønne afgifter måske skal stige 6 gange mere, end der ligger i dette forslag. Hvordan vil man tage hånd om denne problematik? Det bliver jo ikke længere 4.000 kr., men omtrent 25.000 kr., man skal sende ud til de enkelte forbrugere, fordi man skal fjerne disse meromkostninger.

Vi må konkludere, at det er et selvskabt problem, man nu forsøger at løse på denne måde. Vi ønsker en forenkling af disse tilskudsmuligheder, og disse ændringsforslag giver en klar forbedring af selve lovforslaget, som vi i øvrigt ender med at stemme imod. Men vi stemmer for ændringsforslagene.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg skal bare meddele, sikkert ikke mindst til glæde for hr. Riishøj, at vi også støtter ændringsforslagene.

Det helt rigtige ville være et forslag om at ophæve den fejlagtige forhøjelse af kulafgiften og få udbedret skaden på den måde. Men det ville jo give et så stort politisk prestigetab at gøre det, at man hellere laver den makværksordning, som ligger foran os i dag. SF har gjort sig den ulejlighed at se på det tekniske indhold og den praktiske udmøntning af forslaget, og de skal selvfølgelig have den cadeau, de har fortjent. Det får de altså i form af, at vi støtter deres ændringsforslag.

Riishøj (SF):

Kun nogle ganske få supplerende bemærkninger.

Lovforslaget er fremsat på baggrund af en henvendelse fra nogle af de store forsyningsselskaber, som fik foretræde for Det Enerkipolitiske Udvalg, hvor de ikke alene anmodede om at få en forhøjelse – det kan ikke bevilges – men også anmodede stærkt om at få en lovændring, så selskaberne kan disponere friere, end tilfældet er ifølge den gældende lov.

Det er ikke nogen hemmelighed, at ændringsforslaget er udarbejdet i samråd med forsyningsselskaberne. Det er ikke noget, vi

har fundet på ud af den blå luft; det er som følge af et ønske fra selskaberne, forslaget er fremsat, og derfor synes jeg nok, det kan undre, at Socialdemokratiet i den grad farer ud og bruger den argumentationsform, man har gjort i dag. Vi må erkende, at man vil have denne mere bureaukratiske procedureform, men det er som følge af et ønske fra forsyningsselskaberne selv at ændringsforslaget er fremsat.

Når hr. Poul Nielson kommer herop, vil jeg godt høre den indholdsmæssige argumentation mod forsyningsselskabernes ønske om, at tilskuddene også kan ydes til de nuværende forbrugere, når der er tale om ejendomme med blokvarmecentraler med en varmekapacitet på mere end 0,25 MW. Hvorfor må man ikke det? Hvorfor må forsyningsselskaberne ikke selv vurdere, hvad der tjener kunderne bedst inden for beløbets ramme? Hvorfor er der den restriktion, og hvorfor går Socialdemokratiet direkte mod de førnævnte forsyningsselskaber på det punkt? Jeg synes, hr. Poul Nielson skal holde sig til det indholdsmæssige. Ved den endelige afstemning stemmer partierne jo forskelligt, men vi har altså valgt også at tage hensyn til forsyningsselskabernes ønsker og til Københavns Magistrats 5. afdeling, som har ønsket dette ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Vi har da for så vidt også bemærket som et positivt aspekt i udviklingen, at Københavns Magistrats 5. afdeling er begyndt at få en vis indflydelse på SF's energipolitik, og det er da i sig selv glimrende.

Men pointen er, at vi ønsker at fastholde det oprindelige sigte med denne lov, nemlig at disse midler skal anvendes helt ude på marginalområderne – altså dér, hvor der er brug for den størst mulige nettovirkning for at hente nye brugere, og hvor det er mest nødvendigt at levere pengene i forhold til de eksisterende retningslinjer. Det er det, der er pointen.

Til hr. Kim Behnke vil jeg sige, at hans beskrivelse af dette lovforslag lider af en fejl. Beskrivelsen fortrænger den kendsgerning, at denne pointe blev bebudet allerede ved fremsættelsen af forslaget om disse højere kulafgifter sidste forår. Allerede på det tidspunkt klar gjorde regeringen i detaljer, at som en del af

[Poul Nielson]

denne helhed og balance ville man også gøre noget på marginalområderne, når der er tale om nye og stærkt rentebelastede projekter.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg kan forstå, at hr. Poul Nielson ikke alene er uenig med 5. afdeling, hvor der sidder fornuftige mennesker, men med hele den elforsyningsverden, som har haft foretræde; det er altså forklaringsproblemet. Også i Fredericia og hele Trekantområdet, hvor hr. Poul Nielson færdes indimellem, har man ønsket dette ændringsforslag. Så kan man altid diskutere marginaler og ikkemarginaler, men man mener altså fra selskabernes side, at de bindinger, der er, direkte skader intentionen med loven. Men diskussionen kan jo fortsætte, og hr. Poul Nielson kan prøve at forklare sit bagland, hvorfor han stemmer, som han gør i dag.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg minder om, at vi nærmer os en afstemning, som efter alt at dømme bliver ganske tæt.

Energiministeren (Jann Sjursen):

Jeg synes, det også lige er værd at nævne, at vi fra regeringens side – selv om det formentlig ikke kommer bag på Tinget – absolut ikke kan støtte det ændringsforslag, som er stillet fra SF's side, og den helt væsentlige begrundelse herfor er i denne sammenhæng, at man underminerer den målrettede kompensationsordning, der er tilrettelagt i lovforslaget.

Jeg synes, det er værd at hæfte sig ved, at regeringens kompensationsordning går ud på at sikre den størst mulige miljømæssige gevinst ved, at så mange brugere som overhovedet muligt får et incitament til at koble sig på nettet. Det, at flere bliver koblet på nettet, synes jeg i sig selv er væsentligt at notere sig i SF og hos hr. Riishøj, for det vil jo betyde, at økonomien for de brugere, der allerede er koblet på nettet, bliver forbedret. Dermed opnår man to ting: for det første et bedre miljø og for det andet også en brugerøkonomi på længere sigt, og bedre og mere målrettet kan man vel næppe strikke en kompensationsordning sammen.

Derfor synes jeg heller ikke, det vil gøre nogen forskel at give forsyningsselskaberne tilskud til, havde jeg nær sagt, næsten hvad som helst, som hr. Peter Hansen-Nord var inde på i

sit indlæg. I virkeligheden vil det underminere sigtet både miljømæssigt og med hensyn til en langsigtet brugerøkonomi på området.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg synes, det er meget lidt tillid, både ministeren og hr. Poul Nielson har til de forsyningsselskaber, som bliver omfattet af de ændringsforslag, vi taler om her. Jeg fornemmer lidt af det, ministeren sagde i sit indlæg, at man mener, de ikke selv kan finde ud af at køre fordelingspolitikken ude i de forsyningsselskaber, som er blandt dem, der kan få del i nogle af de 240 mio. kr.

Men nu er det jo sådan, at ude i sådanne forsyningsselskaber vil man gerne have lov til, om jeg så må sige, at føre en sådan politik, at der ikke er noget, der hindrer dem i at gå direkte ud til nye forbrugere og give dem noget ekstra. Vi ønsker også at give de selskaber, der kan få en del af kagen, frie hænder til at planlægge deres politik ude i forsyningsområderne, og i Venstre har vi tillid til, at forsyningsselskaberne selv kan administrere, hvordan pengene bedst kan fordeles, så de gør mest gavn. Det er en anden god forklaring på, hvorfor Venstre er med på det ændringsforslag, der er stillet af SF.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1 vedtoges uden afstemning.

§ 2

vedtoges med 55 stemmer mod 52.

Ændringsforslag nr. 1 om, at § 2 udgår, var dermed forkastet.

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 3

forkastedes uden afstemning.

§ 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 4

forkastedes uden afstemning.

§ 4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 5

forkastedes uden afstemning.

§§ 5 og 6

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes uden afstemning.

§ 7

vedtoges uden afstemning.

§ 8

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 om, at § 8 udgår, var dermed forkastet.

Ændringsforslag nr. 7
forkastedes uden afstemning.

§§ 9 og 10

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

25) Forespørgsel nr. F 32:

Forespørgsel til energiministeren:

»Hvilke initiativer vil regeringen tage til løsning af problemerne i elselskabet SEAS?«.

Af Riishøj (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 15/3 94. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/3 94).

Begrundelse

Riishøj (SF):

Jeg tror, baggrunden for denne forespørgsel

er velkendt. Den er i al sin enkelhed, hvordan vi skal håndtere en sag, hvor SEAS har oparbejdet et underskud på 230 mio. kr. på sideordnede aktiviteter, som i sin tid havde bred politisk tilslutning, men er løbet løbsk omkostningsmæssigt og har ført til, at vi i dag står over for den situation, at vi reelt skal tage stilling til, om SEAS skal nedlægges som selvstændigt selskab, eller om man skal forsøge sig med forskellige modeller, der kan føre til, at SEAS kan fortsætte, og skabe det nødvendige lovgrundlag herfor. Det er en alvorlig beslutning, det er en vigtig debat, og jeg venter spændt på ministerens svar.

Besvarelse

Energiministeren (Jann Sjursen):

Onsdag den 2. marts i år fik jeg i Folketingets spørgetid stillet en række spørgsmål af hr. Riishøj, og disse spørgsmål gik på, hvilke oplysninger jeg som minister kunne give om regeringens egne initiativer i den aktuelle situation vedrørende elselskabet SEAS.

Situation var på det tidspunkt den, at SEAS i starten af februar havde sendt en redegørelse til Folketingets Energipolitiske Udvalg om forholdene i selskabet og de overvejelser, man havde gjort sig, efter at Konkurrence-Ankenævnet den 8. december 1993 havde truffet afgørelse om, at SEAS ikke kunne indregne tabet på ca. 230 mio. kr. i de sideordnede aktiviteter i elprisen. SEAS opregnede i denne redegørelse en lang række forskellige tiltag, hvor man havde undersøgt eller overvejet om rekonstruktionsmulighederne, og selskabets konklusion var, at man klart foretrak den løsning, at selskabet på ministerens foranledning – enten rent administrativt eller ved en justering af elforsyningsloven – fik mulighed for at opnå en kapitalforrentning i størrelsesordenen 15 mio. kr. årligt. Gennem rationaliseringer ville selskabet efterfølgende kunne retablere den negative egenkapital på 230 mio. kr. over en årrække.

I forlængelse heraf stillede man fra Folketingets Energipolitiske Udvalg et spørgsmål til ministeren, hvor ministeren blev anmodet om at anvise en model, som indebar en administrativ løsning af SEAS-sagen. Jeg svarede hertil, at den af SEAS anviste model ikke var realiserbar efter den gældende elforsyningslov.